

SOLUL PĂCEI

FOAIE RELIGIOASĂ

ABONAMENTUL:

PE UN AN	2-50 filleri
PE JUMLĂTATE AN	1-30 "
PENTRU STRĂINĂȚE PE AN	3— cor.

APARE:

ÎN FIECARE LUNĂ ODATĂ. ABONAMENTUL SĂ SE TRIM
LA WELKER JÓZSEF, BUDAPESTA, VII., HÁRSFALU 33
TOATE SCRIBERILE LA V. BERECAR, KÖRÖS-BÖKÉNY.

"IMPĂCAȚI-VĂ CU DUMNEZEU" — VĂ ROAGĂ SOLII LUI CHRISTOS. (II. COR. 5, 20.)

Rugăciunile sfinților.

Apoc. 5, 8; 8, 3. 4. (Sfârșit.)

Înainte tronului lui D-nezeu sunt „cupe de aur, pline de tămâia, care sunt rugăciunile sfinților”.

Dară oare fost-au rugăciunile noastre de până acuma „rugăciunile sfinților”? Oare cari rugăciuni *nu* sunt în cupele cele de aur?

1. Rugăciuni de masă fără de gând, pre cari numai gura le vorbește.

2. Rugăciunile obicinuite de dimineața și seara, la cari nu să mișcă inima. Încă și rugăciunea în cămară poate fi fără de o lipsă lăuntrică și fără de obiceiul sfânt ca o formă.

3. Rugăciuni mecanice de adunare: „În duch și în adevăr” să ne rugăm noi. Aceasta-i în public de multe ori prea greu.

4. Rugăciunile frumoase de festivitate. Cât deșert, frasic e de multe ori în aceasta!

5. Rugăciunile fără de inimă pentru nepocăiți. Acăruia inimă nu-i mișcată de soarta și destinul celor pierduți și nu le pătrunde sufletul ca o durere, a aceluia rugăciune nu ajunge la inima lui Dumnezeu.

6. Rugăciune fără de iubire pentru alții. (I. Ioan 3, 14. 15.)

7. Rugăciuni din inime neîmpăcate. (Mat. 6, 12; Marc 11, 25.)

8. Rugăciuni fără dn credință. (Marc 11, 24; Iacob 1, 6. 7.)

9. Rugăciuni contra voiei lui Dumnezeu. (I. Ioan 5, 14. 15.)

10. Rugăciunile oamenilor păcătoși. (Isa. 1, 15; 59, 1—3.)

Ach, numai dacă nu împiedică păcatul patriei noastre în vrăjmășia către Christos, uitare de Dumnezeu, nemulțămire și necredință, biruința noastră! Aceasta-i unica, dară marea mea grijă. Oh, atunci voita noi ca odinioară Daniil să luăm vina poporului nostru pe noi și să mărturisim: „Noi, noi am păcătuit și am nelegiuit înaintea ta!” Noi voim a mărturisi păcatul nostru și a poporului nostru și voim după Ps. 130. a ne ruga după milă și iertare, ajutor și scăpare.

Ach, noi voim încă a cunoaște și recunoaște, că până acuma a fost în rugăciunile noastre așa multă fățărnicie pioasă. Sunt așa multe frase pioase pe terenul religios, așa multă nerealitate, cari sunt înaintea lui Dumnezeu o urciune și nu ajung la tronul lui Dumnezeu, cu atât mai puțin a fi lui Dumnezeu ca tămâia sfântă, ca miros plăcut lui D-zeu în cupele cele de aur ca rugăciunile sfinților. Pentru aceea:

„Domnului te sfințește,
Adunare 'n rugă!
Iisus îți va trimete
Foc sfânt în inimă”.

Dară cine sunt aceia sfinți, cari să roagă ascultabil?

1. Cei ce s'au îngrozit și au tremurat înaintea sfințeniei precum odinioară Isaia și Ioan. (Isaia 1, 1—6; Apoc. 1, 1—17.)

2. Cei ce să încred lucrului de sfințire alui Christos. (Ioan 11, 19; I. Cor. 1, 30.)

3. Cei ce alcargă după sfințenie. (II. Cor. 7, 1; Ebr. 12, 14.)

4. Cari pășesc înaintea lui Dumnezeu cu sfială copilărească. (Isaia 6, 2, 3; Apoc. 4, 10, 11; 5, 14.)

5. Cei ce să roagă în duch după voia lui Dumnezeu. (Isaia 4, 23.)

6. Cei ce au un interes sfânt către împărăția lui Dumnezeu. (Isa. 62, 6, 7.) „Căți chiâmați pre Iehova, nu vă odihaiți, și nu-i dați repaus...”

7. Cei ce strigă cu dor fierbinte: „Oh vino curând, Doamne Iisuse!” Cu aceasta rugăciune a Duchului sfânt închide Biblia. „Spiritul și mireasa zic: Vino...” „Dare să pregătească acest războiu mare venirea lui Iisus? Oare să fie prin aceasta progresată împărăția păceii? Oare să mâne aceasta strîmtoare mare sufletele la Mântuitorul?”

În tot cazul ar trebui să ne rugăm noi ca sfinți. Și pentru că rugăciunile noastre în cel mai bun caz rămân cu scădițe și neperfecte, auzi, ce să mărturisește la Apoc. 8, 3, 4: „Și alt înger a venit, și sta la altar, având tămăitoare de aur; și i s'a dat tămăia ca să o aducă cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul cel de aur, care este înaintea tronului. Și fumul tămăiei cu rugăciunile sfinților s'a suit înaintea lui Dumnezeu din mâna îngerului.” Iisus, îngerul legământului, vecinicul arhierău, pune rugăciunile și meritele sale către rugăciunile noastre, ca să aibe înaintea lui Dumnezeu miros plăcut și efect. Aceasta dă speranță, îndrăzneală și încredere la biruință. Aliluia!

„Sus dar la rugăciune,
Strigați către Domnul!
Să rădicați mâni sfințe,
Să sfințiți tot corpul!”

Din Wge.

Piericolul conformării cu lumea.

Sfârșitul.

De H. Meyer.

II. *Conformarea cea odată începută include în sine un piericol foarte mare, — piericolul:*

1. Că conformarea cea odată începută se va continua deci cu atât mai ușor și cu atât mai mult, — așa, cî dacă Dumnezeu nu face cu așa unii o deosebită minune a charului, aceea neoprit se va continua până la deplina ruinare și până la pierzare. Aceea-i foarte sigur, cu cât a înaintat conformarea unui creștin și cu cât mai mult durează, cu atât mai puțină nădejde rămâne pentru mântuirea lui și cu atât mai probabil este ruinul lui vecinic.

Creștinul conformat lumei nu mai este în Christos, ca să-i curgă din El tot mai nouă riuri de viață și binecuvântare. (Ioan 15, 4—6.) El nu mai este în comunitate cu Dumnezeu, ca prin aceasta să-i curgă lui tot mai nouă puteri de viață. (I. Ioan 1, 6, 7.) El nu mai este un membru viu în corpul Domnului, ca să poată avea parte în puterile binecuvântărei, cari iasă din capul corpului. (Efes. 4, 15, 16; Col. 2, 19.) El nu mai este pe calea cea nouă, vie, pe care să umblă sigur și pe care nu este moarte. (Ebr. 10, 20; Isa. 35, 8, 9.) Creștinii cei conformați lumei o pășese ca și lavina de neaună, care după, ce a început în mic a se forma, devine tot mai mare și la cursul tot mai repede și pe lângă creșterea cea tot mai repede să arunca amenințând piericol în adâncime.

2. Că ce foarte, sau întreg conformat lumei cele de multe ori, dacă nu totdeauna, despre starea sa spirituală, — mai mult nespirtuală, despre piericolul cel mare în care să află, și despre soartea cea înfricoșată către care merge, nici nu are cunoștință potrivită și nici dorință a fi mântuit din aceea stare. Pe când el, ori cum zise ori și gândea, să încredea charului lui Dumnezeu *fără a se pocăi*

și a se întoarce dela rătăcirea căii sale, a tras el chiarul lui Dumnezeu în desfrinare (Iuda 4.) și Dumnezeu l-a părăsit. Pentru că Duchul lui Dumnezeu neconținut a intristat, stins, n'a ascultat mustrarea lui, n'a luat la inimă, deci nu mai este altul care l-ar putea aduce la pocăință. „Că pământul, care bea ploua vindică adeseori preste el și produce iarbă folositoare acelor, cari îl lucră, capătă b-cu-vântare dela D-zeu. Iar care produce spini și pălămidă, este netrebnic și aproape de blăstem, că pe urmă va fi ars.“ (Ebr. 6, 7. 8; 10, 26—31; Ioan 15, 2—6.)

III. *Dapoi oare nu există siguranță de începutul și continuarea conformării cu lumea?*

Totuși! Dară numai una, și aceasta una este: ca noi în creștinătatea noastră, în poziția noastră creștină și viața noastră creștină nici când să nu stăm locului, ci neconținut să propășim și să creștem. O stare în loc pe terenul vieții nu există în general, cel mai puțin pe terenul vieții spirituale, nu în starea credinței, nu în starea cunoștinței, și nu în starea pășaniei mântuirii și chiarului dumnezeesc. Este legea vieții pentru toată creatura, îndeosebi pentru cei ce cred în Christos, că în momentul, când înceată creșterea, propășirea, adăugirea lui, să începe descreșterea, scăderea și cu aceasta conformarea lui cu lumea, — s'a început.

Provocărilor, a crește tot mai mult și a propăși în credință, în cunoștință, în pășania mântuirii, în pietate și în viața și ființa dumnezească, în serviciu și în asemănarea lui Dumnezeu și în urmarea lui Iisus a adăugi neîncetat, și a alearga neconținut după deplina mântuire și a o apuca așa, sunt foarte multe! — Așa numai, *pre când facem așa*, vom fi noi din puterea lui D-zeu prin credință păziți spre fericire. Îndată ce înse noi lăsăm să ni se strămute oarecumva ținta prin amăgirea Satanei și poftele corpului nostru de substanța lumii acesteia și lucrurile ei și creșterea noastră și prosperitatea noastră în Christos încetează, s'a și început conformarea noastră cu lumea.

La Ps. 92, 12. este scris: „Cei drepecți, crește-vor, ca cedrul pe Liban.“ — Dară dacă nu va mai crește? Deci, atunci va muri curând — și se va usca! La Ioan 3, 20. zice Ioan: „El trebuie să crească și eu trebuie să scad.“ Și aceea-i fără de îndoială așa: Numai dacă El nu mai crește în noi? atunci viața eului nostru nu va mai scădea ci iarăși crește, adică conformarea noastră către lume va începe. II. Tess. 1, 3. zice Pavel: „Credința voastră crește și iubirea fiecărui din voi sporește unul către altul.“ — Dară dacă credința lor nu mai crește și iubirea lor nu s'au sporește? Atunci fără de îndoială vor scădea amândoi și conformarea lor cu lumea va fi de sigur și curând descoperită. Către Timoteiu (I. Tim. 4, 15.) zice Pavel: „Ca creșterea ta în toate să fie descoperită.“ — Dară dacă creșterea lui nu s'au mai descopere? Atunci se va descoperi scăderea lui și conformarea lui cu lumea.

I. Tess. 4, 1. zice: „Cum să cade să umblați, și să plăceți lui Dumnezeu, așa să prisosiți tot mai mult și v. 10.: „Ca să sporiti și mai mult.“ — Iar dacă ei nu umblă așa, ca să fie tot mai deplini și tot mai deplini? Atunci au început a avea din viața și substanța dumnezească tot mai puțin și a se conforma lumii. La I. Cor. 15, 58. cetim noi: „...sporind în lucrul Domnului tot mai mult.“ — Iar dacă ei nu sporesc? Aceea-i sigur, atunci ei scad și devin conformați lumii. (II. Cor. 9, 5—11; Efes. 2, 21; 4, 15. 16; Col. 1, 11; 2, 19; I. Petru 2, 2.)

De vom noi să ajungem la cununa vieții vecinice și la chiamarea cerească, atunci necondiționat trebuie să urmăm cât mai punctual și mai deplin exemplului lui Pavel. (Fil. 3, 7—14.) Noi ar trebui cu atât mai mult s'o facem, cum și nouă toate ne sunt dăruite în Christos, *ca să o putem*, numai dacă punem cu stăruință toată silința, și de pofta cea trecătoare tot mai mult și mai tare vom să fugim. (II. Petru 1, 3—11.)

PENTRU COPIII NOSTRI.

Colectat de B.-r.

Iubire invențioasă.

Secretarul unei societate de misiune spune: „Cunosc o biată femeie bolnavă, care de mai mulți ani zace în ospital. Lângă patul ei stă o pungă, din care trimete anual 10—12 coroane societății noastre de misiune. Cetește regulat foile noastre lunare și fără deosebire să roagă pentru fiecare misionar, despre care este acolo anintire.

Cunosc un om bătrîn, care are opt găini și fiecare ou, care îl ouă acelea în ziua duminicii, îl pune în punga de misiune. Aceasta înștițuțione a sa o numește el societatea ouălor duminicale și în anul trecut a trimis el 18 mărci și 55 pennicii la noi.

Știu despre o cumpănă de misiune, care a adus 40 mărci, un măr (pom) de misiune, care a adus 35 mărci, un nuc de misiune, care adus 55 mărci și un vitel de misiune, care a adus 40 mărci. Afară de acestea știu despre iepuri, pisice, paseri canare, albine, asini, plicuri de epistole, flori uscate, bucăți de hirtie adunată, care toate servesc misiunii: Iubirea cea invențioasă a prietenilor săraci și necunoscuți a misiunii, care vreau să facă Domnului Iisus un serviciu mic, e nesecabilă.

Copiii și războiului.

Multe mâni lucră la aceea, ca mizeria cea cauzată de războiu să o potolească. Să colectează daruri pentru bieții ostași, cari s'a luptă pentru patrie. Și copiii să sânt' indemnați la aceea, ca să ajute. Dintro școală de fete în Germania trimeseră crucei roșii 5 mărci cu următoarele șire: „Iubiți ostași! Noi fete mici din înțtia clasă, vă trimetem acești bani, ca să puteți iarăși fi sănătoși. Pentru aceea vă trimetem aceasta, pentru că

vă iubim foarte, așadară de aceasta vă bucurați. Aceasta epistolă o scrisă în-vățătoarea noastră în locul nostru, pentru că noi ne ținem încă la „I“ și la K, dară noi am spus, că ce vrem să vă scriem. Dară am și spus destul. Vă salută pre voi fetele mici din înțtia clasă în H.“

Așa-i că-i frumos lucru, când așa fete mici fac deja ceva pentru ostași? Vă pun înainte o propunere; și voi puteți deja face ceva pentru ostași. Noi trimetem ostașilor nostri în războiu scrieri pentru cetii, pentru care ei sunt foarte mulțămitori. Dureros, nu le mai putem așa multe trimete, cum am dori. Asta nu de acolo este, că tipografia noastră nu ar mai avea tipărituri, — oh nu, sunt destule, — ci pentru că ne lipsesc banii și nu vrem să facem datorie. Ce ziceți la aceasta? Nu ați vrea și voi să ne ajutați a prevedea pre ostașii nostri cu srieri? Banii trebuc trimesi la adresa fr. lui Scheffler în B.-pesta pe adresa cunoscută, de celelalte să îngrijeste el.

Resplata sincerității.

La un om bogat, care cu mare pasie umbla la vânat, veni un țaran. Îi spuse, că pământul lui e pe multe locuri călcat de caii vânătorilor, de câinii lor, așa, că de pe acelea locuri nu va scera nimic. „O cunosc, iubite prietine, zise vânătorul, de îmi vei socoti paguba, eu o voiu întoarce.“ Țaranul zise, că după socotirea lui ar fi paguba cam 400 mărci. Vânătorul îi plăti aceea sumă. Dară toamna tocmăi acele locuri îi produsera lui mai mult. Atunci din nou merse la vânătorul bogat și-i duse napoi cele 400 mărci. Vânătorul s'a bucurat foarte de aceasta sinceritate rară și cu aceste cuvinte: „Așa ar trebui să facă oamenii față unii de alții în totdeauna.“ merse el în celalaltă oada, de unde aduse 2000 de mărci, și le dădu țaranului cu aceste cuvinte: ia acestia când o fi fiul d-tale cel mai mare de 21 ani, spune-i, în ce chip a ajuns aceasta sumă în mâinile d-tale.“ Țaranul a zidit casa sa pe sinceritate.

DIN FĂURIE.

Ca mai mare dorință a noastră ar fi, de am putea scria despre pace, punerea armelor în cămări, ba prefacerea lor în fere de pluguri; dară nu-i așa. Despre pace a vorbi noi încă nu putem, așadară mai încercăm a scria ceva puțin despre luptele curgătoare. Italianii după lupta de 14 luni au ocupat orașul Görz, și cu aceasta au ei cauză a să lauda. Fîrește nu stau nici ai noștri neactivi, ci să luptă bărbătește contra vrăjmașului trădător.

Rușii au ocupat în zilele acestea orașul Stanislau în Galiția și stau în luptă crâncenă la Carpați. Ei fură în Carpați câțva respinși, inșe ei nu să lasă, că au adus multă trupă de om la front, despre care zic foile, că ar fi cam 3 milioane cât ține frontul galițian și polonez.

Englezii și francezii, deși să aruncară din nou cu mare putere asupra pozițiilor germane, nu mult le-a folosit, numai că avură pierderi mari. Germanii atacară în asta vreme mai de multe ori partea de mai aproape a Angliei cu aeroplanele și Zeppelinii, și nu puțină pagubă le cauzară pe apă și pe uscat.

Turcii au avut în Caucaz cățava înaintare și respinseră trupele rusești.

În Balcani sunt numai lupte mici de anteposturi. Așa e zisa, că puterea e în alte locuri ocupată, și aici numai puțin stau, și acceția sunt slabi; așadară ei mai așteaptă. Ei să laudă cu acuși. România ne-a declarat războiul.

Acestea sunt semnele nepăcei, dară să poate, că pacea nici nu-i departe. Domnul iute poate da ordin, și marea cea infuriată să poate liniști. Dară El poate să și pornească în clipa ochiului cu cetele sale cerești și ferecit servul, pre cari il va găsi priveghiând. Domnului să ne rugăm, ca el să facă capăt rezbelului și să aducă curând împărăția păcei.

* * *

Acest războiu a întors foarte multe lucruri altcum, și mai ales așa, cum la mulți nu le place; dară nu la toți. Unii doriră de mult războiul, alții, și cari nu l-au fi dorit, s'au învățat înrățata cu el, că nici nu ar dori, să-i vază curând sfârșitul. Vulturii sunt paseri răpitoare, ei și în vremea de pace își căutau prada lor în carne și stîrvuri. Lupii încă sunt animale răpitoare, și ei umblau după pradă, carne, și iarăși carne, fie aceea de animal ori de om, numai carne să fie. Astăzi să pot amândoi cu tot cu soții lor sătura de carne, carne, carne... Dară oamenii nu sunt nici vulturi, nu sunt nici lupi. Și totuși sunt destui, cari sunt doară mai răi ca aceia. „Dapoi, zic ei, acuma-i așa vremea! Toate s'au scumpit.“ Acuma nu ne mai scutește nici numele cel frumos de creștin, ca să nu fie între creștini nu puțin tălhari, că aceia nu știu ce spune Petru apostolul când zice: „să nu aveți libertatea (creștină) ca un acoperemânt a rătăței; ori doară nici nu vreu mulți a ști ce-i scris acolo. (I. Petru (2, 16.) Oare să fie și între noi de aceia? Mi teamă, că da! „Lăcomia de argint este rădăcina tuturor rătățiilor.“ zice un alt apostol. Dară lăcomia de argint a fost nenorocirea lui Achan, și lăcomia de argint a fost pierzarea lui Anania și a Sămfirei. Mă tem, că inima multora e pre îngreunată cu lăcomia de argint, și nu-i va lăsa nici de cum a merge sus. Fraților, de vedem pre alții lacomi, să-i compatim, dară în aceea uriciune să nu ne amestecăm. Să ne aducem aminte, că Domnul nostru poate veni curând și de nu vom fi gata, nu vom ajunge în fericirea lui. Să nu gândim, că aceea bogăție, care mulți și-o câștigă în zilele noastre pe calea nedreptății și contra legeri țărăști, va sta, dară cum vor sta ei odată înaintea aceluia, care știe toată mișcarea noastră? Și chiar de nu ne-ar găsi și ajunge pedeapsa cea meritată a legeri pământești, totuși nu vom scăpa de acela ochiu, care pătrunde toate ascunsurile noastre. Iar Domnul Iisus zice: „Feriți-vă de lăcomie, că

viața omului nu stă în prisosința bogăției!"

MISSIUNE.

* **Botezuri în cercul Curticului.** În mijlocul vremurilor triste de față încă ne-a dat Domnul ocasiune, ca pe poporul său împărțându-l în bucurie deosebită în cercul nostru modest prin aceea, că mai multe sufletele convertite pe baza mărturisirii lor și la propria lor dorință, să le putem primi în cercul nostru, asupra cărora s'a împlinit actul botezului în următoarele locuri:

La 1. iunie în Szabadhely s'au botezat 19 sufletele, 10 din loc, 1 din Kétegyháza, 1 din Ópálos și 1 din Kalodva.

La 12. iunie, a doua zi de Rusalii s'a botezat la Máriaradna 7 suflete, 6 din loc și 1 din Marosnagyszőlő, care venise de pe câmpul de luptă, dela frontul italian, de unde venise rănit și tocmai era acasă lăsat.

La 13. iunie iarăși fură botezate 13 sufletele la Bálincz în apa Temeșului. 4 din Vizma, 2 din Bórafalva, 1 din Győröd (Giroda), 2 din Krassófüzes, 2 din Krimervár și 2 din Szpóta, acești doi din urma sunt pîrga din acest loc.

Aici a arătat Domnul un sămănământ al îngrijirii sale părintești deoarece acolo adunare nu este, ci nădeoarea de acolo tot însul să îndemni pentru apă am mers acolo. Dară deoarece ce după împlinirea actului de botez cerul s'a înnoorat foarte și s'a apropiat o vijolie mare și văzurăm înainte, că nu putem îndeplini planul nostru, pentru că nu știurăm, că unde am găsi loc pentru așa mulți și eram afară din comună. Dară Domnul s'a îngrijit, El a pregătit mai înainte loc pentru noi, înse noi nu o știurăm. El a trimes la apă o damă, care văzu, că noi încă am avea de lucru, dară nu-l putem face pentru vreme, ea oferi de bună voie, cu mare

dragoste propria ei locuință, că ne-o dă la dispozițiune, ceea ce noi bucuruos primirăm, gândind, că și dacă nu vom putea îndeplini lucrul pentru strimtorare, dară baremi vom fi sub acoperimânt. Dară când am intrat, ne aflurăm într'o odăiu mare, largă, unde puturăm comod îndeplini lucrul nostru, și până când noi în casă lăudam pre Domnul nostru, afară ploua nu pica ei să vărsa. Și după ce gătarăm cu toate iarăși ieși soarele. Iar noi ne-am incredințat scutului Domnului și despărțindu-ne de olaltă, merserăm fiecare pe calea sa bucurându-ne, către locuințele noastre.

E memorabil, că cu aceea femeie, care ne dădu cu așa mare dragoste casa ei, nici românește, nici ungurește nu ne puteam bine înțelege bine, că ea era germană, și astfel nici ungurește, nici românește nu știu numai foarte puțin.

Domnul, care e bogat în toate, să-i răsplătească pentru aceasta faptă nobilă; iar pre membrii cei noi îi țină în mila sa și-i crească spre lauda și mărirea numelui său.

Trimes de *Erdős Imre.*

LECTIUNI DE DUMINECĂ.

Duminecă, în 3. Septembrie.

36. Cum suferi și cum să mângâia Pavel apostolul.

II. *Corintheni 11, 21—33; 12, 1—10.*

Cuvânt de aur: „Chărul meu îți ajunge, căci puterea mea se săvârsește în slăbiciune.” (II. Cor. 12, 9.)

În lecțiunea noastră din urmă am auzit noi, cum a lucrat apostolul Pavel cu rezultat în Corinț și apoi s'a întors la Efes. În absența lui s'au virft în comunitate învățători rătăcitori, și spre conbateră lor scriseră el din Efes întâia sa epistolă către Corintheni și acuză după mergerea lui de acolo și a doua epistolă, care noi o avem păstrată, din care este luată și lecțiunea

de astăzi. Noi vedem în aceasta cât de dureros sântește Pavel pe cei ce strică pacea în comunitatea cea bogată de speranță din Corinth, și cum de mult dorește, a îndruma pe corinthenii dela lucrul omenesc numai spre Isus. Acestui scop servește și retroprivirea lui Pavel în viața sa, care face conținutul general a lecțiunii noastre.

Noi vedem, cum ne arată Pavel în privința vieții sale, cum trebuia să suferă pentru Evanghelie, dară și bogat înmângăiat.

Pentru Duminecă, în 10. Septembrie.

37. Prinderea apostolului Pavel.

Faptele 21, 17—40.

Cuvânt de aur: „Ci vei fi martor lui către toți oamenii de cele ce ai văzut și auzit.“ (Fapt. 22, 15.)

Pre apostolul Pavel îl atrase puternic, a serba zilele Rusaliiilor în Ierusalim, aziăzi îl aflăm noi acolo. Este ultima amicabilitate, care îi iertat lui la întoarcerea saso guste în comunitatea mamă. Dară în planul lui Dumnezeu era hotărît, că acum și Pavel săl onoreze pre Domnul în lanțuri. Când Dumnezeu a hotărît ceva asupra omului, atunci trebuie și pașii, cari erau socotiți la aceea, săi întoarcă careva soarte, numai la aceea servească, a o aduce și a o grăbi aceea. Aceasta ne arată și lecțiunea noastră.

Noi privim prinderea lui Pavel. La această observăm noi: I. la vizita lui Pavel de Rusalii în Ierusalim sau la ocasiunea spre prinderea lui Pavel. (v. 1-26.) II. la îndeplinirea prinderii lui înaintea templului în Ierusalim. (v. 27—28.)

Duminecă, în 17. Septembrie.

38. Pavel ap. ca prins în tabera romanilor.

Faptele 22, 1—30.

Cuvânt de aur: „Adăpostul meu și cetățuia mea, Dumnezeul meu, în care mă încred.“ (Ps. 91, 2.)

Noi am văzut în lecțiunea noastră

din urmă, cum era Pavel în pericol, a fi de poporul înfuriat ucis cu pietre ca un desprețuitor de templu, dară prin întervenirea sutașului roman fu el scăpat. La cererea lui capătă îngăduința, a ținea de pe treptele muntei Sion o vorbire către poporul adunat. Aceasta vorbire și rezultatul ei de mai aproape nu să spune nouă în lecțiunea de aziăzi. Conținutul vorbirei salei este întregul curs a vieții sale, și îndeosebi istoria pocăinței lui ca să convingă pre ascultătorii săi, ce trebuia să facă el în ascultare către Dumnezeu.

Noi privim pe Pavel cel prins în tabera romană. La această observăm noi: I. Retroprivirea vieții sale în vorbirea către popor: 1. Căile sale de rătăcire ca ou firesc. 2. Căile milei lui Dumnezeu în pocăința lui. 3. Căile sale dintiu în serviciul lui Iisus Christos. (v. 1—21.) II. Linistea sa sufletească judecata contrariilor săi iudei și păgân. (v. 22—30.)

Duminecă, în 23. Septembrie.

39. Pavel un martor puternic alui Iisus.

Romani 1, 1—16.

Cuvânt de aur: „Dară viez; înse nu eu, ci Christos viază în mine.“ Gal. 2, 20.

Lecțiunea noastră de aziăzi numește pre apostolul Pavel „un martor puternic alui Iisus“. Și acela era el în fapt Pentru aceea să ne fie el nouă un exemplu, care săl urmăm. Pentru aceea trebuie să ne-o lămurim, ce la făcut pre el că așa un martor alui Iisus. Și la aceasta voim a da, trei felieri de responsuri: I. Pentru că el ocupa poziția cea potrivită către Domnul său. 1. El să sămți ca un rob alui Iisus 2. El era un rugător. V. 10. ne-o spune. II. Pentru că el aceea aducea, ce lipsea oamenilor mai mult 1. Nu legi și prescrieri noi 2. Ci o veste mareată a mântuirii 3. El mijlocea puteri V. 16. că numește Evangelia o „putere alui Dumnezeu“ III. Pentru că el era un missionar adevărat. 1. El văzu înaintea sa o problemă clară și îngrădită. „Ales a predica Evangelia lui D-zeu.“ (v. 1.) 2. El să silește,

a fi la toți de toate. 3. El să lăse prin fiecare rezultat indemnna la putere inouită. 4. El să privi în toate ca datornic.

Duminecă, în 1. Octobree.

40. Planul cel zădărnici.

Faptele 23, 1—35.

Cuvânt de aur: „Se vor lupta asupra ta, dară nu te vor învinge: căci eu cu tine sunt, zice Iehova, ca să te scap.” (Ier. 1, 19.)

Noi am auzit în duminicile din urmă despre prinderea lui Pavel și despre starea lui ca prins în tabera romanilor. Apoi auzirăm noi, ce un martor puternic era el prin Christos, care îl făcea tare. Astăzi auzim noi, că vrăjmașii lui n'au fost îndestulați cu aceea, că el era prins, ci plănuiau a-l ucide pe o cale vicleană. Dară Domnul știe planurile oamenilor, că sunt deșerte, și le poate și zădărnici. Așa și aici zădărnici El planul iudeilor fanatici și-și valoriză planul său, ca servul său să ajungă și până la guvernatori și regi, ca să le vestească vestea mântuirii prin Iisus Christos. Mai târziu vom auzi noi și despre aceasta activitate a lui.

Duminecă, în 8. Octobree.

41. Pavel înaintea lui Felix.

Faptele 24, 1—21; 26, 22—27.

Cuvânt de aur: Fapt. 24, 16.

Prochiământare !

În luna lui August fură toți aceia abonatori, cari cu taxa abonamentului pentru foaiă au rămas în restanță, prin epistole indemnnați și rugați, ca să trimeată banii. Noi o făcurăm în limba maghiară, deoarece aici nu avem pre nimene, care ne-ar scria o românește. De cumva careva nu o fi înțeles-o, să-i fie aici ajutat. Suma din a 2-lea șir a epistolei însumă datoria totală, de-a stânga din jos e pus câte una pentru câte exemplare și pe câți ani. Ca ade-

vărat nu ar trebui să fie cu greu iubiților frați și surori, a trimete aceste sume cât mai iute. Ca se vă o ușurăm, am alăturat către fiecare epistolă de indemnna și un șec (ca o vechslă) dela cassa de păstrare de poștă, așa că nici portul poștal nu aveți a plăti la trimetea banilor. Noi ne aflăm în t'o vreme grea de războiu, toate sunt scumpe și trebuie plătite cu banii gata. Cauza Domnului merită, ca noi în toate lucrările să fim punctuali, mai ales în plătirea datoriilor. Gândiți-oă numai, iubiți frați, că voi cauzați mult lucru misiunei, mai în tot anul 2—3 indemnnați. Cătă scriere, și spese postale trebuiesc. Toate acelea le-am putea noi păstra, dacă ați lua în samă cuvântul lui Dumnezeu la Romani 13, vers 8. și ați urma: „Nimărui nu fiți cu nimic datovi”.

Pentru aceea sunt toți on. abonatori cu amicitabitate și din inimă rugați, a lua aceasta cerere a noastră la inimă și îndată a trimete taxa pentru foaiă. Cât de neplăcut o și facem dară suntem din car contrar siliți, la toți cei ce nu plătesc, să oprim trimetea foiei.

Gândiți fraților, dacă voi plătiți datoria voastră, atunci faceți prosperare lucrului Domnului. Dincontra dacă rămâneți încă mult timp datori, ne împiedecați și ne opriti pre noi, ba voi ne-o faceți cu neputința a împlini datorințele noastre și aduceți cu aceasta rușine lucrului Domnului.

Așadar luați epistolele indemnna-tore la mână, cântați cât datoriți, puneți-vă jos și scriați șecul poștal, care sună pe numele fr. lui Welker și-l trimeteți iute la poștă, și veți vedea, cât de ușor vă va pica, când odată știți: acuma nu mai datoresc, ca și când s'ar fi dus o piatră de pe inima mea! *Tipografia Baptistilor din Ungaria, J. Welker.*

Redactor responsabil :

VASILIU BERBECAR.

Editor: Tipografia Baptistilor din Ungaria.